

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII

CARTEA A CINCEA

Psalmul 119

- 1 Ferice de cei fără prihană în calea lor, care umblă întotdeauna după Legea Domnului !
- 2 Ferice de cei ce păzesc poruncile Lui, care-L caută din toată inima lor,
- 3 care nu săvârșesc nicio nelegiuire, și umblă în căile Lui !
- 4 Tu ai dat poruncile Tale, ca să fie păzite cu sfințenie.
- 5 O, de ar ținti căile mele la păzirea orânduirlor Tale !
- 6 Atunci nu voi roși de rușine la vederea tuturor poruncilor Tale !
- 7 Te voi lăuda cu inimă neprihănită, când voi învăța legile dreptății Tale.
- 8 Vreau să păzesc orânduirlor Tale : nu mă părăsi de tot !
- 9 Cum își va ține tânărul curată cărarea ? Îndreptându-se după cuvântul Tău.
- 10 Te caut din toată inima mea ; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale.
- 11 Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta !
- 12 Binecuvântat să fii Tu, Doamne ! Învăță-mă orânduirlor Tale !

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

13 *Cu buzele mele vestesc toate hotărârile gurii Tale.*

14 *Când urmez învățăturile Tale, mă bucur de parc-aș avea toate comorile.*

15 *Mă gândesc adânc la poruncile Tale, și cărările Tale le am sub ochi.*

16 *Mă desfăt în orânduirlor Tale și nu uit cuvântul Tău.*

17 *Fă bine robului Tău, ca să trăiesc și să păzesc cuvântul Tău !*

18 *Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale !*

19 *Sunt un străin pe pământ : nu-mi ascunde poruncile Tale !*

20 *Totdeauna mi se topește sufletul de dor după legile Tale.*

21 *Tu mustri pe cei îngâmfați, pe blestemații aceștia care se rătăcesc de la poruncile Tale.*

22 *Ridică de peste mine ocară și disprețul ! Căci păzesc învățăturile Tale.*

23 *Să tot stea voievozii și să vorbească împotriva mea : robul Tău cugetă adânc la orânduirlor Tale.*

24 *Învățăturile Tale sunt desfătarea mea și sfătuitoarii mei.*

25 *Sufletul meu este lipit de țărână : înviorează-mă, după făgăduința Ta !*

26 *Eu îmi istorisesc căile, și Tu mă ascultă : învață-mă orânduirlor Tale !*

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL IX, NR. 396 I 11 IUNIE 2023

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
 - Kagava
 - Cum pot fi mântuit ?
 - Ioan 3 : 16
 - Citirea Bibliei, Psalmii
- Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare ... au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, muncăți ...". [EVREI 11 : 36 - 37]

Editorial. În amfiteatru (I)

„El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel care a murit și a înviat pentru ei”. (II Corinteni 5 : 15)

La romani se numeau *gladiatori*, dueliștii care luptau unii cu alții pe viață și pe moarte, în spectacole publice.

În timp ce la început luptau împreună câteva perechi de scrimeri, mai târziu a crescut numărul luptătorilor și înzestrarea jocurilor a ajuns la grandoare. Adesea, gladiatorii erau folosiți și în lupta împotriva animalelor sălbatice, în cercul pus la punct pentru aceasta.

Sub împăratul Traian au avut loc la Roma lupte între gladiatori și animale, timp de 123 de zile, în care au fost omorâte 11.000 de animale sălbatice și au luptat 10.000 de gladiatori.

Gladiatorii erau, în general, sclavi sau și prizonieri de război, dar de multe ori și infractori condamnați. În Roma, în Capua, în Praeneste și în alte orașe, existau instituții pentru gladiatori.

În acestea, gladiatorii erau ținuți sub disciplina cea mai severă și antrenați zilnic pentru luptă. Între gladiatori existau, ca și în armata romană, diferite specialități de armă :

- ușor înarmați, care, de fapt, luptau cu pumnalele și cu o plasă care se arunca peste adversar, pentru a-l face incapabil să se miște ;
- apoi alții înarmați până-n dinți, cu scuturi mari sau mici, cu sabie dreaptă sau curbată, cu lance, sulită, sau chiar înarmați cu două săbii.
- Apoi, existau gladiatori care luptau de pe carul de război în jos și din aceia care luptau de pe cal.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

Mijlocul amfiteatrului constituia arena, o suprafață mare cu nisip, pe care se desfășurau întrecerile și luptele cu animale.

Un zid înalt împrejmuia arena, încununat cu un grilaj de fier, pentru a asigura publicul de săritura animalelor sălbatice.

În spatele acestor zăbrele începeau rândurile de locuri, în formă de trepte, ascendente. Pentru împăratul roman și pentru curte existau loje deosebite, împodobite strălucitor.

Pe dinafară, aceste construcții uriașe în care stăteau 50.000 de spectatori, erau împodobite cu cele mai minunate coloane și statui ; trepte de marmură și colonade duceau spectatorii în sus, la locurile lor.

Subteran erau situate mari încăperi pentru animale, ale căror porți se deschideau în zidul împrejmuitor al arenei, pentru a da drumul leilor și tigrilor împotriva victimelor lor.

În epoca împăraților romani era obiceiul ca înainte de începerea luptei, gladiatorii să-l salute pe împăratul roman cu o ținută solemnă, cu cuvintele :

„Slavă ție, cezar, cei ce merg la moarte te salută !”

Acești gladiatori au fost comparați cu creștinii, care în aceeași perioadă, în timpul prigonirii creștinilor, erau sfâșiați de animalele sălbatice cu sutele și cu miile, în aceeași arenă, din cauza credinței lor.

Când ceata creștinilor trecea prin intrarea împodobită cu coloane, era ultimul lor drum pe pământ.

De multe ori cântau într-un cor minunat, cântările credinței lor, spre lauda lui Isus, pentru care trebuiau să moară acum ...

Ei Îl salutau și Îl mărturiseau ca pe singurul lor Împărat, pentru care au trăit și pentru care trebuiau acum să moară.

Ei știau că atunci când lupta scurtă va fi terminată, vor privi în față pe Mântuitorul lor, ca oameni salvați veșnic.

În mijlocul mulțimii curioasă să vadă, cântările lor Îl salutau pe Domnul invizibil și prezent ...

Acei gladiatori erau oameni, care atâta timp cât au trăit, n-au avut a face cu persoana împăratului ; salutul lor era numai o formă exterioară de venerație, înaintea celui mai mare domnitor pământesc de față.

Ei nu luptau și nu mureau pentru împăratul roman, ci pentru a satisface curiozitatea de a vedea a mulțimii adunate, ale cărei aplauze le râvneau chiar și în ceasul morții. Era o ambiție a gladiatorilor să moară într-o atitudine frumoasă, în ovațiile publicului.

Dar cu acei creștini era altfel ! Când intrau, vedeai bătrâni și tineri, femei și fecioare, care au trăit pentru același Domn pentru care acum trebuiau să moară.

Împăratul pe care Îl salutau cântările, nu le era un Dumnezeu străin, necunoscut.

Din ceasul în care s-au întors la Dumnezeu și au găsit în sângele de la Golgota iertarea păcatelor lor și nădejde veșnică, au trăit pentru Salvatorul lor, Isus.

Au muncit, au slujit, fie sus-puși sau modești în viață, pentru Isus.

Fie că erau ofițeri sau soldați în armata romană, fie că aveau de făcut o slujbă neînsemnată de meșteșugar, ba chiar de sclavi sau slave, Unul îi însoțea pe orice cale, Isus. Lui Îi aparțineau banii lor, timpul și puterea lor ...

[Continuarea în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 24 | KAGAVA

În orele libere își câștiga pâinea zilnică lucrând cu mâinile sale. Se ducea pe la cei bolnavi, la cei părăsiți de toți.

Le curăță camera, le gătea de mâncare. Aduna copiii de pe maidane în jurul său, se juca cu ei și le istorisea despre Isus. Seara, lângă coliba lui, predica celor amărâți ai soartei. Cine mai văzuse așa ceva în iadul de acolo ?

Unii îl ocoleau bănuitori, alții râdeau de el, iar alții profitau de bunăstarea lui și-l lăsau lefter de tot ce avea.

Printre ei putem vedea pe Izu, un cerșetor care, cu o punctualitate de admirat, se prezenta la masa fratelui nostru să-și primească porția de orez.

Puteam vedea pe Kodera, jucătorul de cărți, care vroia bani cu forța, amenințându-l cu revolverul.

Un bețiv îi rupse lui Kagava patru dinți lovindu-l cu pumnii. Dar se puteau vedea și de cei care îi pricinuiau bucurie.

Un fost pușcăriaș înțelese din ce în ce mai mult pe Dumnezeu care iartă și poate schimba inimile. O fată decăzută a început o viață nouă.

O bătrână îl iubea ca pe fiul ei. Ea căuta prin gunoaiile orașului și aduna cartofi pe care îi aducea lui Kagava și apoi, strălucind de bucurie, se uita cum el îi gătea și-i mânca.

Copiii se agățau de mânecile lui cârpite când ieșea pe uliță și-l rugau :

„Hai, domnule învățător, joacă-te cu noi !” Anul care trebuia să fie ultimul din viața lui a trecut, și el se simțea mai bine prin regimul dus, decât dacă ar fi fost într-un sanatoriu.

Își zicea că nici nu mai are timp să moară, față de câte avea de făcut.

Nenorociții din toată țara aveau nevoie de el. De aceea s-a apucat să scrie istoria vieții sale sub titlul : „*Dincolo de hotarul morții*”. În ea mărturisește cum s-a întors la Dumnezeu, apoi își povestește întâmplările de prin cartierele cele mai mizerabile.

Cartea produse multă vâlvă. În câteva luni s-au vândut mai multe ediții ale ei. A ajuns să fie una din cele mai citite cărți din Japonia. Pe neașteptate ajunsese om vestit. Cu toate acestea, el și-a continuat același fel de trai : iubea și se jertfea slujind semenilor săi.

Tot pentru ajutorarea lor a pus și condeiul, căci nu reținea nimic din marile venituri provenite din vânzarea cărților lui.

Una după alta, cărțile lui își croiesc drum până în coliba cea mai umilă, mișcând inimile și mâinile a mii de japonezi.

Ziarele îi ofereau rubrici ca el să scrie tot ce vrea în ele cu privire la lucrarea ce-i stăpânește inima. Acum avea pentru aceasta un întreg stat major de lucrători ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuțit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]